

fiskevattenägarna

Sveriges fiskevattenägareförbund

REMISSYTTRANDE

2019-09-16

Ert datum 2019-08-16

Ert dnr 2092-19

Havs- och vattenmyndigheten

Box 11 930

404 39 Göteborg

Förslag till nya föreskrifter om hantering av signalkräfta

Sveriges Fiskevattenägareförbund har tagit del av förslaget till nya föreskrifter om hantering av signalkräfta och lämnar följande kommentarer och synpunkter.

Sammanfattning

Vår utgångspunkt är att föreskrifterna och hanteringsprogrammet ska leva upp till regeringens och myndigheternas utfästelser om att signalkräftan får ett fullgott undantag från unionslistningen. Det innebär att signalkräftan även fortsättningsvis ska kunna nyttjas och utvecklas som den synnerligen betydelsefulla kommersiella och kulturella resurs den är för landsbygdens enskilda fiskerättsägare och företagare. Vår grundsyn är att nuvarande svenska bestämmelser (hanteringsåtgärder) är fullt tillräckliga. Vi anser att kraftsamlingen för att skydda flodkräftan i huvudsak måste inriktas på information och efterlevnad av befintliga regler, samt begränsningar eller stopp för allmänhetens fria kräftfiske i Vättern.

Med detta sagt kan vi konstatera att det remitterade förslaget till föreskrifter på flera områden har en god balans mellan fortsatt nyttjande av landsbygdsresursen signalkräfta och arbetet att skydda och värna flodkräftan. Men inte tillräckligt för att leva upp till utfästelserna om ett fullgott undantag som garanterar ett fortsatt verklighetsförankrat nyttjande av signalkräftan. Förslaget innehåller flera onödiga och begränsande regler som saknar relevans för skyddet av flodkräfta.

Mot denna bakgrund har Sveriges Fiskevattenägareförbund starka invändningar mot och avstyrker följande förslag i föreskrifterna:

- Vi avstyrker, mot bakgrund av den föreslagna utformningen av undantagsföreskriften i 16 §, att Värmland, Dalsland och norra Bohuslän exkluderas från det föreslagna hanteringsområdet. Föreskriftens lydelse i sin nuvarande form om möjligheten till generella undantag öppnar upp för godtyckliga beslut från länsstyrelsen och det framgår inte heller hur dessa ”undantag” ska handläggas och hur besluten kan överklagas. Detta är mycket rättsosäkert och otillfredsställande.
- Vi avstyrker alltså den föreslagna utformningen av undantagsbestämmelserna i 16 § och anser att föreskrifterna måste ge garantier för att fiske och transporter av signalkräfta i vatten

där tillstånd tidigare har givits till utsättning och det finns ett fiskbart bestånd av signalkräfta även fortsättningsvis ska vara tillåtet. Vi föreslår därför att berörd lydelse i 16 § ändras till följande: *Länsstyrelsen ska meddela generella undantag från förbudet i första stycket för fiske och transport av signalkräfta då fiske sker i vatten där tillstånd tidigare har givits till utsättning och det finns ett fiskbart bestånd av signalkräfta. (Eventuellt med hänvisning till bilaga där dessa vatten framgår). Dessutom får länsstyrelsen meddela undantag i följande situationer: 1. Det finns vetenskapligt skäl att tillåta fiske. 2. Det finns andra starkt vägande skäl för att tillåta fiske.* Vi förutsätter att ett ”annat mycket starkt vägande skäl” för att tillåta fortsatt fiske och transport av signalkräfta inbegriper de ej tillståndsgivna vatten i vilka det sedan lång tid tillbaka finns ett väl etablerat signalkräftabestånd.

- Vi avstyrker förslaget i nuvarande form om ett obligatoriskt men ospecificerat uppdrag till länsstyrelsen att vidta övriga lämpliga åtgärder för att minska risken för spridning av signalkräfta och förhindra artens negativa påverkan på biologisk mångfald eller relaterade ekosystemtjänster. En sådan skrivning öppnar upp för mycket godtycklig hantering, risker för stora rådighetsinskränkningar och skapar stor rättsosäkerhet. Vi föreslår därför att berörd lydelse i 19 § ändras till följande: *Länsstyrelsen får vidta övriga lämpliga åtgärder, såsom att besluta om att ett visst område ska förklaras som kräftpestsmittat eller vara ett skyddsområde för flodkräfta, för att minska risken för spridning av signalkräfta och förhindra artens negativa påverkan på biologisk mångfald eller relaterade ekosystemtjänster.*

- Vi avstyrker bestämt att förstärkningsutsättningar inkluderas i totalstoppet enligt föreskriftens § 5. Att förbjuda förstärkningsutsättningar i vatten med legala bestånd av signalkräfta leder enbart till att en värdefull landsbygdsresurs läggs i träda. Det leder heller inte till någon som helst nytta i ansträngningarna att skydda och bevara flodkräftavatten. Förstärkningsutsättningar måste vara möjliga i legalt etablerade signalkräftavatten inom ramen för hanteringsprogrammet och i denna föreskrift. Vi yrkar därför att § 5 kompletteras med en möjlighet för länsstyrelsen att bevilja dispens för förstärkningsutsättningar i lokaler med tillståndsgivna signalkräftabestånd. Parallellt måste det öppnas upp för transporter i sådana dispenssammanhang i föreskriftens § 14.

- Vi avstyrker förslaget om att införa ett generellt minimimått på 10 cm för fångst av signalkräfter. Ett sådant minimimått skulle starkt begränsa möjligheterna att vårda och förvalta befintliga signalkräftabestånd och utan att generera någon nytta i ansträngningarna att skydda och bevara flodkräftavatten. Ett generellt minimimått saknar relevans och ställer bara till oreda och bakbinder förvaltningen av resursen. Ett lagstadgat minimimått är enbart relevant vid försäljning av okokta signalkräfter, vid fritidsfiskeupplåtelse samt för allmänhetens fiske i Vättern. Ett sådant specialdestinerat minimimått ställer vi oss bakom.

- Vi anser att föreskriften måste kompletteras med en paragraf om hur man överklagar länsstyrelsens beslut enligt §§ 16, 17 och 19.

- Slutligen tillstyrker vi begränsningen av allmänhetens fria kräftfiske på allmänt vatten i Vättern från fem till två helger. Vi ser emellertid helst att allmänhetens fria kräftfiske i Vättern avvecklas helt. En sådan avveckling är den i särklass mest relevanta åtgärden för att hindra spridning av kräftpest och leva upp till EU-förordningen.

Allmänt

Sveriges Fiskevattenägareförbund företräder de människor som riskerar att drabbas hårdast av den unionsförteckning som godkänts av EU:s medlemsstater, däribland Sverige. Vi har under hela processen med EU-förordningen understrukt vikten av att signalkräftan, i egenskap av en väl etablerad art i Sverige, och en viktig resurs för svensk fiskeri- och landsbygdsnäring, inte ska omfattas av unionslistan eller hamna i kläm i föreslagen förordning.

Sedan unionslistningen antogs har vi med skärpa betonat vikten av att myndigheterna och regeringen verkligen lever upp till sina utfästelser om att signalkräftan, trots listningen, får ett fullgott undantag och även fortsättningsvis kommer att kunna nyttjas och utvecklas som den synnerligen betydelsefulla kommersiella och kulturella resurs den är för landsbygden och dess företagare idag. Vårt budskap har varit att undantaget för signalkräfta, inom ramen för förordningens hanteringsåtgärder, måste skötas med omsorg och hög medvetenhet ur många aspekter med hänsyn till resursens stora värde. Det är stora landsbygdsvärden som står på spel till följd av signalkräftans listning. EU-förordningen får inte bli en förevändning för ett hanteringsprogram med tillhörande svenska föreskrifter som försvårar och begränsar fiske och handel med signalkräftar.

Vår grundläggande uppfattning är att nuvarande svenska bestämmelser (hanteringsåtgärder) är fullt tillräckliga. Vi anser att kraftsamlingen för att skydda flodkräftan i huvudsak måste riktas på information och efterlevnad av befintliga regler, samt en översyn av det allmänna fisket i Vättern.

Bakgrund och syfte

I vårt tidigare remissyttrande över hanteringsprogrammet hade vi starka synpunkter på att dess inledningstext gav en missvisande bild av signalkräftans stora betydelse för svensk landsbygd och landsbygdsföretagande. Svensk kräftnäring är långt mycket större än det licensierade yrkesfisket på allmänt vatten i de stora sjöarna. Vi hoppas att denna texten i hanteringsprogrammet nu har utvecklats och att det tydligt framgår att signalkräftans absolut största värde finns i det fiske som bedrivs med stöd av enskild fiskerätt. Ingen vinner på att en för nationen faktisk och viktig landsbygdsresurs nedvärderas. Detta torde också vara känt och självklart då Sverige har varit motståndare till att signalkräftan överhuvudtaget fördes upp på unionslistan.

I bakgrundsbeskrivning till denna föreskriftsremiss står det att riksdagsbeslutet om signalkräftans införande togs för att ersätta ”knappt fiskbara” bestånd av den inhemska flodkräftan. Rätt historiebetraktning är att det var ”utslagna bestånd” som primärt skulle ersättas.

Tillämpningsområde (1-2 §§)

I föreskriftsförslaget (2§) görs en hänvisning till att det i FIFS 2004:37 finns ytterligare bestämmelser som gäller fiske av signalkräfta.

Sveriges Fiskevattenägareförbund har inga invändningar mot förslaget.

Definitioner (3-4 §§)

I föreskriftsförslaget (4§) definieras flyttning av signalkräfta. Begreppet vattenområde är centralt i sammanhanget och definieras i andra föreskrifter som ”det vatten inom vilket fisken kan vandra eller sprida sig”.

Sveriges Fiskevattenägareförbund anser att uttrycket ”annan del av vattenområdet”, vilket används i författningstexten, ska utgå eftersom det inte är relevant då kräftorna på egen hand kan förflytta sig inom vattenområdet.

I föreskriftsförslaget (4§) definieras odling av signalkräfta som användande av metoder som syftar till att öka produktionen av signalkräfta utöver miljöns naturliga kapacitet. Förbudet bedöms omfatta användande av metoder avsedda att öka produktionen av signalkräfta utöver miljöns naturliga kapacitet enligt definition i SJVFS 2014:4 om djurhälsokrav för djur och produkter från vattenbruk.

Sveriges Fiskevattenägareförbund förutsätter att extensiva kräftdammar betraktas på samma sätt som naturvatten vid tolkning av föreskriftens/EU-förordningens bestämmelser.

Utsättning m.m. (5 §)

I föreskriftsförslaget (5§) stadgas att Länsstyrelsen inte får ge tillstånd för odling, utsättning eller flyttning av signalkräfta.

Sveriges Fiskevattenägareförbund avstyrker förslaget i den del att det även innebär utsättningsstopp för förstärkningsutsättningar i lokaler med lagliga signalkräftabestånd. Vårt yrkande är att det skrivs in en möjlighet för länsstyrelsen att bevilja dispens för förstärkningsutsättningar i lokaler med tillståndsgivna signalkräftabestånd.

Vi konstaterar att förslaget grundar sig i tolkningen att utsättningsstoppet med stöd av EU-förordningen även gäller förstärkningsutsättningar i lokaler med lagliga signalkräftabestånd. Havs- och vattenmyndigheten har under processen med hanteringsprogrammet hävdat att det baseras på en tolkning av förordningens förbud mot avsiktligt gynnande av signalkräfta. Vi anser inte att detta är klarlagt i förordning eller tillhörande genomförandeakt.

Sveriges Fiskevattenägareförbund ifrågasätter alltså starkt det deklarerade totalstoppet för förstärkningsutsättningar i legala signalkräftavatten. Det är mycket kontraproduktivt att förbjuda förstärkningsutsättningar i vatten med legala bestånd av signalkräfta. Till följd av vattenreglerings- eller andra miljöincidenter kan signalkräftan reduceras till icke fiskbara bestånd under tiotals år innan de repar sig. Utan en förstärkningsutsättning får vi då en trädaläggning som inte gagnar någon och som tar bort försörjningsunderlag för landsbygdens företag. Det sker dessutom till ingen som helst nytta i ansträngningarna att skydda och bevara flodkräftavatten. Utsättningsförbud måste vara välgrundade och verkningsfulla för att vinna legitimitet och acceptans på landsbygden. Vi anser att förstärkningsutsättningar ska vara möjliga i legala signalkräftavatten inom ramen för hanteringsprogrammet och att denna föreskrift ska öppna upp för dispenser.

Hanteringsområdet (6 §)

I föreskriftsförslaget (6§) hänvisas den geografiska utformningen av hanteringsområdet till en kartbilaga (bilaga 1).

Sveriges Fiskevattenägareförbund avstyrker, utifrån den föreslagna utformningen av undantagsföreskriften i 16 §, att Värmland, Dalsland och norra Bohuslän exkluderas från det föreslagna hanteringsområdet. Föreskriftens lydelse i sin nuvarande form om möjligheten till generella undantag öppnar upp för godtyckliga beslut från länsstyrelsen och det framgår inte heller hur dessa ”undantag” ska handläggas och hur besluten kan överklagas.

Sveriges Fiskevattenägareförbund konstaterar att hanteringsområdet utsträcks till att omfatta södra delen av Gävleborg samtidigt som Värmland, Dalsland och norra Bohuslän nu ligger utanför hanteringsområdet. Jämfört med förslaget i tidigare remitterat hanteringsprogram har principen frångåtts att motivera gränsdragningen för hanteringsområdet utifrån det utsättningsförbud som varit gällande sedan 1988. Konsekvensen blir att legala, tillståndsgivna signalkräftavatten i Värmland, Dalsland och norra Bohuslän exkluderas från hanteringsområdet och att fiske och övrig hantering av okokt signalkräfta i grunden förbjuds. Visserligen öppnar föreskriftsförslaget 16 § upp möjligheten för länsstyrelsen att meddela generella undantag för fiske och transport i bland annat dessa vatten men det framgår inte hur dessa undantag ska handläggas och skrivningen i sin nuvarande form öppnar därför upp för godtyckliga beslut från länsstyrelsens sida. Det framgår exempelvis inte om länsstyrelsen per automatik ska ta fram en förteckning över undantagna vatten eller om berörda enskilda fiskerättsägare ska ansöka om ”dispens” från förbudet. Föreskrifterna behandlar inte heller möjligheten att överklaga länsstyrelsens beslut. Detta är mycket rättsosäkert och otillfredsställande.

Vi kan ha viss förståelse för grundtanken att placera Värmland, Dalsland och norra Bohuslän utanför hanteringsområdet då denna region har en blandning av signalkräftavatten och en del kvarvarande intakta och mycket skyddsvärda flodkräftavatten. Det kan då vara en väg att ”stänga gränsen” mot övriga områden som i stort sett enbart består av vatten med signalkräfta och överlåta till länsstyrelsen att fastställa områden där befintlig signalkräfta fortsatt får fiskas och hanteras. Emellertid blir detta ett bakvänt tillvägagångssätt mot den metod som redan finns till hands och där länsstyrelsen i samverkan med berörda fiskerättsägare har möjlighet att fastställa skyddsområden för flodkräfta med tillhörande regler för att hindra spridning av kräftpest. Denna inneslutningsåtgärd bygger på lokal förankring och är dessutom rättssäker till skillnad från den undantagsmodell, i vart fall i sitt nuvarande skick, som föreslås. Därför är nuvarande modell med skyddsområden fullt tillräcklig och den absolut bästa vägen att gå.

Hantering av signalkräfta inom hanteringsområdet (7-15 §§)

I föreskriftsförslaget (7-8§§) behandlas hur signalkräftan får hanteras inom hanteringsområdet och att fiske och all övrig hantering av signalkräfta är förbjuden i områden inom hanteringsområdet som förklarats som kräftpestsmittade eller som skyddsområde för flodkräfta. I det senare fallet ges en hänvisning till gällande bestämmelser i 2 kap. 10 och 11 §§ förordningen (1994:1716) om fisket, vattenbruket och fiskerinäringen. Föreskriften föreslår dessutom att signalkräftor endast får förvaras inför en omgående transport till kokningsanläggning.

Noterbart är att enligt nuvarande lydelse i nämnda förordning är fiske efter kräftor inte förbjudet i ett skyddsområde. Lydelsen är istället att det inom ett skyddsområde är förbjudet att saluhålla, sälja, köpa eller transportera okokta kräftor som inte härrör från området. Förslaget i föreskriften är alltså i dessa delar inte i harmoni med ”fiskeförordningen”.

Sveriges Fiskevattenägareförbund anser att innebörden av ett kräftpestsmittat område tydligt bör definieras. Områden med legala bestånd av signalkräfta ska inte kunna förklaras vara kräftpestsmittade. Enbart områden med flodkräfta som drabbas av akut kräftpestutbrott ska kunna förklaras kräftpestsmittade. Vidare måste skyddsområden för flodkräfta vara grundligt underbyggda och lokalt förankrade då de inrättas. Vi förutsätter att traditionell sumpning av signalkräftor i det vatten som de har fångats inryms i förvaring inför en *omgående* transport till kokningsanläggning.

Hantering av signalkräfta inom hanteringsområdet - Fiske (9-12 §§)

Enligt föreskriftsförslaget (9§) får signalkräfta endast *fångas* om den är minst 10 cm räknat från nospetsen till stjärtens yttersta spets. Bedömningen är att minimimåttet behöver införas för att minimera illegal spridning av liten, icke-konsumtionsbar kräfta.

Sveriges Fiskevattenägareförbund avstyrker förslaget om att införa ett generellt minimimått på 10 cm för fångst av signalkräftor. Ett sådant minimimått skulle starkt begränsa möjligheterna att vårda och förvalta befintliga signalkräftabestånd och utan att generera någon nytta i ansträngningarna att skydda och bevara flodkräftavatten. Ett lagstadgat minimimått är enbart relevant vid försäljning av okokta signalkräftor, vid fritidsfiskeupplåtelse samt för allmänhetens fiske i Vättern. Ett sådant specialdestinerat minimimått ställer vi oss bakom.

I stort sett alla fiskevårdsområdesföreningar och övriga förvaltare av enskilda vatten med signalkräfta har i normalfallet redan idag ett lokalt beslutat minimimått på minst 10 cm. Minimimåttet kan emellertid behöva justeras såväl uppåt som nedåt. Detta är en naturlig ingrediens i aktiv lokal förvaltning av kräftbeståndet. Flera vatten har problem med fördivärgade bestånd och har ett behov av att gallra bort småkräftor för att öka på tillväxt och storlek på kräftbeståndet som helhet. Sådana insatser, vanligen i fiskevårdsområdets regi, omöjliggörs av ett lagstadgat minimimått på signalkräftor. Det bör påpekas att även kräftor under 10 cm är lokalt konsumtionsbara (man kan bland annat ta hand om de kokta kräftstjärtarna, göra fond och kräftsmör) och att vi i landet historiskt sett har haft ett lagstadgat minimimått på 9 cm. Att införa ett generellt lagstadgat minimimått har ingen som helst betydelse för spridningsrisken och ett eventuellt lagbrott är redan befäst i föreskrifterna och begås oberoende om den otillåtna hanteringen berör en 9 eller 11 cm signalkräfta. Kort och gott förslaget om ett generellt minimimått saknar relevans och ställer bara till oreda och bakbinder förvaltningen av en landsbygdsresurs.

Föreskriftsförslaget (10 – 12§§) berör fisket efter kräftor på allmänt vatten i Vänern, Vättern och Hjälmarén där allmänhetens fria kräftfiske i Vättern föreslås inskränkas till två helger och att det under varje dygn enbart får fångas och behållas 40 kräftor per fiskare. Att helt förbjuda allmänhetens kräftfiske i Vättern bedöms vara oproportionellt.

Sveriges Fiskevattenägareförbund tillstyrker begränsningen av allmänhetens fria kräftfiske på allmänt vatten i Vättern från fem till två helger. Vi ser helst att allmänhetens avgiftsfria kräftfiske i Vättern avvecklas helt. En sådan avveckling är den i särklass mest relevanta åtgärden för att hindra spridning av kräftpest och leva upp till EU-förordningen. Enligt vår

bedömning är en sådan åtgärd mindre oproportionerlig än att lämna Värmland, Dalsland och norra Bohuslän utanför hanteringsområdet.

Vår uppfattning är att begränsningar främst ska riktas mot allmänhetens fria kräftfiske i Vättern. Den absolut bästa åtgärden för flodkräftans bevarande är helt enkelt att stoppa allmänhetens fria kräftfiske i Vättern. Staten har förvaltningsansvaret här och fullt handlingsutrymme i frågan. Det är från det fria fisket i Vättern man kan härleda många av de olagliga utsättningar av signalkräfta som idag hotar värdefulla flodkräftbestånd. För att uttrycka sig drastiskt är det statens usla förvaltning av kräftfisket i Vättern genom att släppa kräftfisket fritt och gratis för var och en som har bäddat för de problem som vi har idag och det är landets enskilda fiskerättsägare med såväl flod- som signalkräftavatten som får betala priset.

Hantering av signalkräfta inom hanteringsområdet – Försäljning och annan överlåtelse (13 §)

Föreskriftsförslaget (13§) medger att försäljning och annan överlåtelse av okokt signalkräfta inom hanteringsområdet får ske av den som bedriver kräftfiske med stöd av personlig fiskelicens eller om kräftfisket bedrivs i näringsverksamhet med stöd av enskild fiskerätt, inklusive arrenden.

Sveriges Fiskevattenägareförbund tillstyrker förslaget. Vi bedömer bestämmelserna om försäljning av okokta kräftor som acceptabla. Vi förutsätter att bestämmelserna även inrymmer längre former av stadigvarande skriftliga nyttjanderättsavtal vilka i dagligt tal benämns arrenden.

Hantering av signalkräfta inom hanteringsområdet - Transport (14-15 §§)

Föreskriftsförslaget (14§) stadgar att signalkräfta inom hanteringsområdet enbart får transporteras till kokningsanläggning eller anläggning för destruktion. All annan transport är förbjuden.

Sveriges Fiskevattenägareförbund anser att det ska finnas möjlighet till dispens för förstärkningsutsättningar i vatten med legala bestånd av signalkräfta och att det följaktligen ska finnas möjligheter till transporter i sådana dispensssammanhang. I övrigt bör bestämmelsen kompletteras med *all annan transport av okokt signalkräfta är förbjuden*.

Hantering av signalkräfta utanför hanteringsområdet (16-17 §§)

Föreskriftsförslaget (16§) förbjuder fiske och övrig hantering av okokt signalkräfta utanför hanteringsområdet. Oavsiktliga bifångster av signalkräfta får inte återutsättas utan ska omedelbart avlivas och omhändertas på sådant sätt att spridning av kräftpest förhindras. Enligt förslaget *får* länsstyrelsen emellertid meddela generella undantag från förbudet för fiske och transport av signalkräfta i vissa vattenområden och i vissa situationer. Dessa situationer är: 1) Fiske sker i vatten där tillstånd tidigare har givits till utsättning och det finns ett fiskbart bestånd av signalkräfta. 2) Det finns vetenskapligt skäl att tillåta fiske. 3) Det finns andra starkt vägande skäl för att tillåta fiske. I föreskriftsförslaget (17§) stadgas att länsstyrelsen i sitt beslut om undantag ska ta ställning om ytterligare särskilda villkor för transporter behövs för att minimera risken för spridning av signalkräfta eller kräftpest.

Sveriges Fiskevattenägareförbund avstyrker den föreslagna utformningen av undantagsbestämmelserna i 16 §. Föreskriftens lydelse i sin nuvarande form om möjligheten till generella undantag öppnar upp för godtyckliga beslut från länsstyrelsen och det framgår inte heller hur dessa ”undantag” ska handläggas och hur besluten kan överklagas. Det framgår exempelvis inte om länsstyrelsen per automatik ska ta fram en förteckning över undantagna vatten eller om berörda enskilda fiskerättsägare ska ansöka om ”dispens” från förbudet. Detta är mycket rättsosäkert och otillfredsställande. Vi anser att undantagsbestämmelserna måste ge garantier för att fiske efter och transporter av signalkräfta i vatten där tillstånd tidigare har givits till utsättning och det finns ett fiskbart bestånd av signalkräfta även fortsättningsvis ska vara tillåtet. Konsekvensen blir annars att legala, tillståndsgivna signalkräftavatten i Värmland, Dalsland och norra Bohuslän löper stor risk att läggas i träda på grund av godtyckliga beslut från länsstyrelsens sida. Vi föreslår därför att berörd lydelse i 16 § ändras till följande:

Länsstyrelsen ska meddela generella undantag från förbudet i första stycket för fiske och transport av signalkräfta då fiske sker i vatten där tillstånd tidigare har givits till utsättning och det finns ett fiskbart bestånd av signalkräfta. (Eventuellt – dessa vatten framgår av bilaga 2). Dessutom får länsstyrelsen meddela undantag i följande situationer.

- 1. Det finns vetenskapligt skäl att tillåta fiske.*
- 2. Det finns andra starkt vägande skäl för att tillåta fiske.*

De tillståndsgivna signalkräftavattnen är kända varför det i 16 § lämpligen bör hänvisas till en bilaga vilken upptar en förteckning över aktuella vatten med generella undantag.

Vi förutsätter att ett *annat mycket starkt vägande skäl* för att tillåta fortsatt fiske och transport av signalkräfta inbegriper de ej tillståndsgivna vatten i vilka det sedan lång tid tillbaka finns ett väl etablerat signalkräftabestånd. Detta oavsett om beståndet har etablerats genom invandring av signalkräfta på naturlig väg eller genom illegal utsättning.

Dessutom måste föreskriften kompletteras med en paragraf om hur man överklagar länsstyrelsens beslut.

Hantering av signalkräfta för att undvika spridning av kräftpest (18 §)

Föreskriftsförslaget (18§) behandlar bestämmelser om desinficering av redskap m.m.

Sveriges Fiskevattenägareförbund tillstyrker förslaget.

Övriga åtgärder inom och utom hanteringsområdet (19 §)

Föreskriftsförslaget (19§) stadgar att länsstyrelsen **ska** vidta lämpliga åtgärder för att minska risken för spridning av signalkräfta och förhindra artens negativa påverkan på biologisk mångfald eller relaterade ekosystemtjänster.

Sveriges Fiskevattenägareförbund avstyrker förslaget i sin nuvarande form då lydelsen ger ett obligatoriskt men ospecificerat uppdrag till länsstyrelsen att vidta lämpliga åtgärder för att minska risken för spridning av signalkräfta och förhindra artens negativa påverkan på biologisk mångfald eller relaterade ekosystemtjänster. En sådan skrivning öppnar upp för mycket godtycklig hantering, risker för stora rådighetsinskränkningar och skapar stor rättsosäkerhet.

Vi föreslår därför att berörd lydelse i 19 § ändras till följande:

Länsstyrelsen får vidta övriga lämpliga åtgärder, såsom att besluta om att ett visst område ska förklaras som kräftpestsmittat eller vara ett skyddsområde för flodkräfta, för att minska risken för spridning av signalkräfta och förhindra artens negativa påverkan på biologisk mångfald eller relaterade ekosystemtjänster.

Dessutom måste föreskriften kompletteras med en paragraf om hur man överklagar länsstyrelsens beslut.

Bilaga 2. Konsekvensutredning

Sveriges Fiskevattenägareförbund tycker det är anmärkningsvärt att konsekvenserna av att Värmland, Dalsland och norra Bohuslän lämnas utanför hanteringsområdet överhuvudtaget inte behandlas i konsekvensutredningen. Förslaget riskerar att trädalägga ett stort antal signalkräftavatten i denna region och även om föreskrifterna öppnar upp möjligheten till generella undantag får lydelsen i sin nuvarande form förväntas skapa en arena för godtyckliga beslut, stor rättsosäkerhet och mycket byråkratiskt merarbete för berörda fiskerättsägare. Det bör vara tämligen enkelt att åtminstone redovisa alla tillståndsgivna signalkräftavatten som hamnar utanför hanteringsområdet och hur många fiskerättsägare i dessa som berörs.

Vi anser slutligen att det är det sammantagna paketet av föreslagna åtgärder som får konsekvenser för kräftnäringen och att dessa konsekvenser bör analyseras och redovisas. Förverkligas exempelvis förslaget om ett totalstopp för förstärkningsutsättningar av signalkräfta, som överhuvudtaget inte nämns i bedömningen, kommer detta att på sikt få mycket allvarliga konsekvenser för svensk kräftnäring och det traditionella kräftfisket för rekreation och husbehov.

Med vänlig hälsning

SVERIGES FISKEVATTENÄGAREFÖRBUND

Thomas Lennartsson
Förbundsdirektör
Sveriges fiskevattenägareförbund
Lilla Böslid
305 96 Eldsberga
Tel. 0702-70 83 24
Epost. thomas.lennartsson@vattenagarna.se
www.vattenagarna.se